

الباب السادس و العشر من الواحد الثامن فيما كتب علي...

حضرت باب

اصلي فارسي

ORIGINAL

AUDIO

الباب السادس و العشر من الواحد الثامن فيما كتب على
كل نفس من كل ما يملك من مائة مثقال ذهب من
بهاء كل شيء تسعة عشر و واحدة لله ان كانت الشمس
طالعة فليفوض اليه ليقسم بين حروف الواحد كل واحد
مثقال اذا شاء و الا الامر بيده لا يسئل عما يفعل و هم
يسئلون و ان كانت الشمس محتجة و يكون للحروف
الواحد ذرية يوصلن اليهم و الا يصرف فيما يقترنان بين
نفسين و ان كان يصرف العبد لولده او بنته و مثقال النار
يحفظ "لمن يظهره الله" او يصرف في البيان و يتلو بنفسه و
يحفظه كعينه ليردن الى صاحبه.

ملخص این باب آنکه بعد از آنکه صد مثقال ذهب رسید بر مالک اون است که نوزده مثقال بحروف
واحد و یک مثقال لاجل نار اگر در ظهور شجره حقیقت است اطاعت امر خداوند نماید و اگر لیل طالع شد
بذریات آن حروف میرسانند کل و اگر نباشد بآن مقترن می سازند بین دو نفس را و مثقال نار را حفظ
مینمایند تا "بمن يظهره الله" رد شود و در نزد ظهور او منقطع میگردد حکم اقتران و عطا بذریات الا باذن اون

ثمره این آنکه اگر در آن روز حکمی فرماید بمثل اینکه آنروز اطاعت میکنند بر کل است که اطاعت نمایند
چگونه است امروز که اطاعت رسول خدا - صلی الله علیه و اله - مینمایند در کل احکام همین قسم است
اطاعت شجره حقیقت در هر ظهوری در یوم ظهور اقوی است تا در حجب لیل از برای عارفین باو زیرا که آن
یوم لقاء الله هست دیگر کسی نتواند درک نمود تا قیامت دیگر

و سزاوار است که بعد از هر صلوة طلب رحمت و مغفرت نماید از خداوند از برای والدین خود که ندا
میرسد من قبل الله که از برای تو است دو هزار و یک ضعف از آنچه طلب نمودی از برای والدین خود طوبی
لمن یدکر ابویه بذکر ربه انه لا اله الا هو العزیز المحبوب.

